

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat af 44. europaudvalgsmøde

Dato: tirsdag den 29. juni 2021

Tidspunkt: kl. 13.30

Sted: vær. 1-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Henrik Møller (S), næstformand, Jens Joel (S), Anne Sophie Callesen (RV), Søren Søndergaard (EL), Victoria Velasquez (EL), Kim Valentin (V) og Alex Ahrendtsen (DF).

Desuden deltog: Statsminister Mette Frederiksen.

Punkt 1. Afrapportering af møde i Det Europæiske Råd den 24. - 25. juni 2021

Det Europæiske Råd 24-25/6-21 – bilag 8 (konklusioner fra DER mødet 24-25/6-21)

Forhold for seksuelle minoriteter

Statsministeren: Emnet fyldte meget på topmødet, meget mere end planlagt, og det skal selvfølgelig ses i lyset af den nye lovgivning, som Ungarn har udarbejdet. Før topmødet havde en større gruppe af lande inklusive Danmark underskrevet et brev om vigtigheden af bekæmpelse af enhver form for diskrimination på vores kontinent. Det gælder i særdeleshed også LGBTI-personer.

Det blev en meget lang og følelsesladet diskussion, og det er vigtigt at understrege, at det set med danske briller er helt grundlæggende værdier, der udfordres. Vores værdier er ikke alene det, der forener Europa, men også det, der definerer os i forhold til resten af verden. Man kan ikke bare vælge og vrage blandt disse værdier. Enten er man for og kæmper for dem, ellers er man et andet sted. Budskabet til Ungarn var meget klart og kom fra – ikke alle lande, men en meget bred kreds: Dette går over stregen.

Nu ligger bolden hos Ungarn, og jeg går ud fra, at det giver anledning til overvejelser i Budapest. Kommissionen har annonceret, at man vil forfølge spørgsmålet om, hvorvidt den ungarske lovgivning er i overensstemmelse med EU-retten. Det arbejde bakker vi selvfølgelig op om fra dansk side.

Alex Ahrendtsen: Jeg vil gerne bede statsministeren gøre rede for indholdet af loven, da jeg ikke læser ungarsk. Det er jeg er i øvrigt sikker på, at hovedparten af journalister i Europa heller ikke gør.

Søren Søndergaard: Jeg ville gerne takke statsministeren for de klare meldinger om Ungarn og LGBTI-personers rettigheder og især meldingen om, at man ikke kan vælge og vrage blandt de grundlæggende værdier – det er en pakkelsønst. Man kan ikke være halvt gravid.

Statsministeren: Jeg vil foreslå, at vi oversender et notat med den konkrete ordlyd af det ungarske lovforslag. Det er rigtig nok de færreste, der forstår ungarsk. Jeg ved ikke, om det er blevet oversat endnu – jeg har blot hørt det refereret på engelsk. Vi undersøger sagen.

Alex Ahrendtsen: Jeg bad ikke om den konkrete ordlyd, men det konkrete indhold af loven. Jeg går ud fra, at statsministeren har modtaget et notat eller rådgivning eller et referat af sine embedsmænd, inden hun skulle ned og tage stilling til sagen i Bruxelles. Hvad er det, der er så kontroversielt i den lovgivning?

Anne Sophie Callesen: Hvordan undgår vi at havne i en tilsvarende situation som den, EU befinder sig i med forholdet til Tyrkiet? Der bliver talt meget tydeligt, og det er godt, men der sker ikke så meget. Hollands statsminister, Mark Rutte, kom med en udmelding om, at situationen endnu ikke er på et niveau, hvor der sættes spørgsmålstejn ved Ungarns medlemskab af EU. Hvornår sker det? Hvad skal der til for, at vi fra europæisk side trapper op?

Statsministeren: Det er lovgivningens sammenkædning af pædofili og homoseksualitet, der er blevet kritiseret. Jeg er som sagt ikke bekendt med den nøjagtige ordlyd, men det går ud på, at man skal beskytte personer under 18 år mod at blive eksponeret for homoseksualitet. Det er blot to af tiltagene. For yderligere herom vil jeg henvise til lovtæksten.

Min principielle holdning er, at lande, der er medlem af EU, fortsat skal være medlem af EU, såfremt det overhovedet kan lade sig gøre. For mig at se vil det kun være en svækkelse af Europa, hvis lande begynder at melde sig ud, ligesom vi har set med Storbritannien. På den måde er jeg pragmatisk indstillet og vil hellere forsøge at finde løsninger på problemer med medlemslande. Der vil forekomme uenighed om forskellige spørgsmål, og det kan sagtens ske igen i fremtiden.

Jeg går imidlertid ikke ind for, at man lader sagen ligge hen og ikke foretager sig noget med Ungarn, og Kommissionen har som sagt meddelt, at den vil gå det juridiske grundlag efter i sømmene. Efter min mening er det det naturlige næste skridt at tage. I mellemtiden må vi vente. Måske vil man foretage en lignende undersøgelse i Ungarn, når nu der er blevet rejst kritik af lovgivningen.

Alex Ahrendtsen: Jeg bliver en anelse bekymret over statsministerens svar på mine spørgsmål. Det virker, som om hun ikke er blevet forberedt ordentligt til at drøfte emnet med udvalget. I hvert fald er det meget sparsomt, hvad vi får at vide om indholdet af loven. Det er afgørende, at vi får at vide, hvad den går ud på, for alle ved jo, hvordan historier kan blive blæst op i medierne, når der opstår mobbementalitet. Nu er det så Ungarn, det går ud over. Jeg vil gerne bede om, at vi får udarbejdet et notat med indholdet af loven, så alle ved, hvad vi taler om. Det lader til, at statsministeren ikke engang kan forklare, hvad sagen egentlig handler om.

Jeg har læst den ungarske justitsminister, Judit Vargas', redegørelse for indholdet af loven. Hun skriver, at loven handler om, at forældre får ret til at forholde sig til, om deres børn må undervises i alle former for seksualitet, herunder også heteroseksualitet. Det er det, loven går ud på. Den er ikke rettet specifikt mod en bestemt gruppe, siger hun. Statsministeren siger, at den foretager en sammenkædning af pædofili og homoseksualitet. Jeg aner ikke, hvem jeg skal stole på.

Jeg går ud fra, at statsministeren bliver rådgivet godt af sine embedsmænd, så vil statsministeren på næste møde i Europaudvalget redegøre for indholdet af lovgivningen og fortælle, hvorfor Danmark har tilsluttet sig flertallet af EU-lande i kritikken af Ungarn? Vi er nødt til at udvise så megen

ordentlighed, at vi baserer vores domme på fakta og ikke på, hvad der har stået i medierne – især når det drejer sig om et land, hvis tekster vi ikke evner at læse. Ungarsk er et kompliceret sprog, og der er meget få, der taler det uden for landets grænser. Er statsministeren enig i det synspunkt, at vi bør basere vores domme på fakta?

Anne Sophie Callesen: Det er rigtigt, at EU foretager sig noget med Ungarn. Problemet er imidlertid, at det, Ungarn foretager sig, går i den gale retning. Det var det, jeg hentydede til. Hvordan undgår vi at havne i en situation, hvor Ungarn ikke retter ind efter den kritik, som de andre europæiske lande rejser? Jeg studsede en anelse over sammenligningen med Storbritannien, men principielt ønsker vi selvfølgelig heller ikke at skære flere medlemmer ud af EU. Men hvor langt skal Ungarn gå, før det ikke længere er en fordel at have det med i unionen? Hvad er grunden til den meget blanke afvisning af, at selve medlemskabet sættes på spil?

Statsministeren: Ingen europæere vinder på et splittet Europa. Den eneste i vores nærområde, som synes, at brexit var positivt, er Ruslands præsident, Vladimir Putin. Efter min mening kan man som europæer ikke være glad for, at Storbritannien ikke længere er med i EU, men det kan man have andre holdninger til, hvis man er imod EU. Personligt forstår jeg ikke, at man kan være imod EU, men der er jo meget, man ikke forstår ved sine politiske modstandere.

Det er et politisk valg om, hvorvidt man mener, det er rigtigt at sætte medlemskaber på spil, eller hvorvidt man mere pragmatisk mener, at det handler om at holde sammen på Europa, og man anerkender, at landene har forskellige udgangspunkter. Som eksempel mener nogle, at vi bør gå meget hårdere til nogle af de østeuropæiske lande, når det kommer til klimaindsatsen. Det mener jeg ikke, for jeg har forståelse for, at det er mere vanskeligt at leve op til EU's klimamålsætninger for Polen, end det er for Danmark.

Danmark er et af de grønneste lande i verden, og nogle af de øst- og centraleuropæiske lande har helt andre økonomier, energiforsyninger, uddannelsessystemer og i det hele taget meget dårligere udgangspunkter. Hvis man går for hårdt frem på klimadagsordenen, er der risiko for, at det vil få sociale konsekvenser: arbejdsløshed og en befolkning, der ikke længere synes, at det er en god idé med høje klimaambitioner. I sidste ende er det jo et spørgsmål om temperament, og jeg vil klart anbefale, at vi holder sammen på EU og så træder i karakter, når der er udfordringer.

NOT Der er bestilt et notat om den ungarske lovgivning. Kommissionen vil nu vurdere, om der er tale om en traktatkrænkelse. Det får vi en tilbagemelding på, og så vil der efterfølgende blive diskuteret – også her i Folketinget – hvordan vi forholder os til det.

Alex Ahrendtsen: Jeg ser frem til notatet. Når vi har læst det, får vi forhåbentlig lejlighed til at stille statsministeren yderligere spørgsmål. Det er svært at have en ordentlig samtale på grundlag af rygter og mytedannelse i medier. Den eneste kilde jeg har er den ungarske justitsministers redegørelse. Hun siger, at det handler om, at forældre skal kunne bestemme, om deres børn skal have seksualundervisning, uanset hvad den indeholder, og hun henholder sig til artikel 14 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder.

Vil statsministeren tage sagen op igen i Bruxelles, hvis det viser sig, at den ungarske justitsminister har ret i sin udlægning af lovgivningens indhold?

Statsministeren: Jeg vil ikke konkludere på Kommissionens igangværende arbejde. Vi må afvente deres vurdering af, om der er tale om en traktatkrænkelse eller ej.

Alex Ahrendtsen: Det er godt nok svært at have en samtale med statsministeren om dette emne, som jo optager mange mennesker inklusive mig. Lad mig stille et mere konkret spørgsmål: Bakker statsministeren op om, at forældre i Ungarn i henhold til artikel 14 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder skal have ret til at bestemme, hvordan deres børn skal undervises i seksualitet i seksualundervisningen?

Statsministeren: Jeg har ikke mere at tilføje til denne diskussion.

Rusland

Statsministeren: Denne drøftelse udgjorde også et vigtigt punkt, som fyldte meget på mødet. I EU-kredsen er der enighed om, at tingene går i den forkerte retning i Rusland. Ikke desto mindre er der blandt de 27 medlemslande forskellige tilgange til, hvordan det skal håndteres. Jeg synes, at der blev fundet en passende balance til sidst.

Rusland er et stort naboland, og derfor er det selvfølgelig i vores interesse at indgå i dialog med dem, f.eks. på klimaområdet. Men der skal være grænser for, hvad det er for en samtale, vi kan og skal have. Det er egentlig mit indtryk, at alle europæere vil Rusland det godt. Jeg møder i hvert fald aldrig europæere med det modsatte synspunkt. Men Rusland vil ikke på samme måde Europa det godt. Og den manglende balance danner grundlaget for den videre dialog.

Vi er enige om, at der skal arbejdes videre med fastlæggelsen af dialogens karakter. Det er også vigtigt at sige, at der er bred enighed om, at vi ikke på nogen områder må give efter for Rusland. Tværtimod er der villighed til at skærpe kursen om nødvendigt. Vi nævner specifikt økonomiske sanktioner som et muligt redskab, og det skal ses i forlængelse af erklæringen fra NATO-topmødet, hvor der blev udstukket en meget resolut kurs for tilgangen til Rusland.

Tyrkiet

Statsministeren: Drøftelsen af Tyrkiet var ikke lang. Der var grundlæggende enighed omkring EU's linje. Vi understregede, at udviklingen går i den helt forkerte retning, men at vi samtidig skal kunne samarbejde med Tyrkiet på nogle områder. Det gælder ikke mindst migration. Ud fra præcis det hensyn er der nu enighed om at bede Kommissionen komme med forslag til en ny flygtningefacilitet. Det er et instrument, som i regeringens optik har virket, og som Kommissionen nu lægger op til at udvide, således at også flygtninge i Jordan og Libanon kan blive omfattet. Det er der efter regeringens mening nogle meget spændende perspektiver i. Nu afventer vi forslaget og vender selvfølgelig tilbage til Folketinget.

Søren Søndergaard: Som statsministeren formentlig ved, har vi i Folketinget vedtaget en udtalelse med et meget bredt flertal, hvori vi opfordrer regeringen til at arbejde for en skærpet EU-kurs over for Tyrkiet. Hvordan arbejdede regeringen for det på topmødet, og hvordan er det kommet til udtryk i konklusionerne? I konklusionerne opfordrer man til at styrke konkrete tiltag med og konkret

støtte til prioriterede oprindelses- og transitlande og gøre brug af mindst 10 pct. af midlerne i NDICI (instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde). Man kan vel næppe kalde det en skærpet kurs over for Tyrkiet, at man opfordrer til at sende en del af udviklingsmidlerne i NDICI af sted til landet.

Kim Valentin: Venstre så gerne en skarpere kurs over for Tyrkiet. Jeg vil gerne bede statsministeren komme med nogle konkrete eksempler på, hvordan det er sket.

Statsministeren: Jeg synes sådan set, at den skærpede tilgang til Tyrkiet er afspejlet i konklusionerne både fra det forrige og fra dette møde. Se bl.a. punkt 20 i dette mødes konklusioner, hvor der bliver listet nogle af udfordringerne i Tyrkiet.

Søren Søndergaard: Jeg har svært ved at forstå, hvordan det kan være en skærpelse over for Tyrkiet, at man skriver det samme i konklusionerne, som man har gjort i årevis. Kan statsministeren svare på det? Der er jo intet nyt i det. I årevis har EU kritiseret, at der er angreb på politiske partier, at menneskerettighedsforkæmpere sidder i fængsel, og at mediernes er under angreb. Tyrkiet har i mange år været verdens største fængsel for journalister. Jeg gider ikke gennemgå alle menneskerettighedsdomstolsafgørelserne om politiske fanger i Tyrkiet igen. Er skærpelse er vel snarere, at man skriver noget nyt, eller at man – som jeg vil foretrække – *gør* noget.

Kim Valentin: Jeg synes ikke, at jeg fik svar på mine spørgsmål. Kan statsministeren blive lidt mere konkret i sine svar? Hvad er det rent faktisk, der skal gøres med hensyn til Tyrkiet. Kan vi gå mere i dybden med det, så man ikke bare skriver det, man altid har skrevet om Tyrkiet i sine konklusioner. Vi bad om det i sidste uge, og hvis der ikke er sket noget, må vi jo tage det til efterretning.

Statsministeren: Jeg har ikke så meget mere at tilføje til konklusionerne om Tyrkiet. Teksten adresserer efter min mening udfordringerne i Tyrkiet. I EU er vi så blevet enige om at arbejde videre i det spor. Man kan godt have en holdning til, om det er for lidt, eller at vi skulle have gjort det på anden vis, men det er sådan, situationen er nu.

Søren Søndergaard: Jeg synes, at konklusionerne dementerer, hvad statsministeren siger. Statsministeren får det til at lyde, som om det skulle være noget nyt, at man nævner udfordringerne i Tyrkiet. Der står endda: »Dialogen om disse spørgsmål forbliver en integrerende del af forholdet mellem EU og Tyrkiet.« *Forbliver*. Der er intet nyt. Derfor er det jo ikke et spørgsmål om, at man kunne ønske sig noget mere. Det er et spørgsmål om, at vi i Folketinget har vedtaget, at regeringen skal arbejde for en skærpet kurs. Det, som ligger her, repræsenterer ikke en skærpet kurs, men repræsenterer den samme kurs som altid.

Hvis statsministeren nu siger: Jeg gjorde, hvad jeg kunne. Vi bragte det op på mødet, men det var ikke muligt at komme videre, vil jeg have fuld forståelse for det. Jeg kan godt forstå, at statsministeren – selv om rådkonklusioner skal vedtages med enstemmighed – ikke kan sætte al sin politiske kapital ind på lige præcis det punkt. I så fald vil jeg bare gerne høre statsministeren sige det.

Statsministeren: Det er ikke sådan, at det er angivet i vedtagelsen fra Folketinget, hvad det helt præcis vil sige at anlægge en skærpet kurs over for Tyrkiet. Det er jo en vurderingssag. Hvis spørgsmålet er, om jeg har krævet nogle specielle ting i drøftelsen om Tyrkiet, er svaret nej. Det har jeg ikke vurderet som den rigtige måde at gøre det på.

Når det gælder rådsmøder og topmøder er ét konklusionstekster, og noget andet er de diskussioner, man indgår i. Der bliver arbejdet på forskellige niveauer. Jeg bliver dog nødt til at vende tilbage til vores udgangspunkt, som lyder, at konklusionerne afspejler den balance, som vi ønsker, at der skal være, og jeg mener også, at regeringens arbejde lever op til det, som Folketinget har vedtaget.

Søren Søndergaard: Det kan selvfølgelig være op til fortolkning, hvad det betyder at arbejde med en skærpet EU-kurs over for Tyrkiet. Én fortolkning kunne være, at det betyder, at man gentager, hvad man har sagt i 4-5 år, og at man i øvrigt noterer sig påbegyndelsen af arbejdet på teknisk plan for noget, som Tyrkiet har ønsket sig længe, nemlig en modernisering af toldunionen mellem EU og Tyrkiet. Det forstår jeg ikke. Men jeg vil ikke benægte, at statsministeren har ret til at fortolke en skærpet kurs på den måde – det er bare helt ude af trit med vores fortolkning. Og når resultatet af det viser sig, og Erdoğan i de følgende dage, uger og måneder foretager nye overgreb på partier og menneskerettighedsforkæmpere og foretager angreb i nabolande, håber jeg, at statsministeren vil benytte lejligheden til at melde klart ud omkring det, så der ikke kommer til at være en diskussion om, hvorvidt statsministeren måske slet ikke ønsker den skærpelse af kursen over for Tyrkiet.

Migration

Statsministeren: Der var ikke noget nyt på migrationsområdet. Der er fortsat enighed om at opbygge partnerskaber og styrke ydre grænser. Vi havde en arbejdsfrokost med FN's generalsekretær, António Guterres, og der er ingen tvivl om, at EU er en af garantierne for det multilaterale samarbejde. Det blev bekræftet, herunder også med hensyn til klimaområdet.

Genopretning

Statsministeren: Endelig var der en diskussion om økonomisk genopretning. Denne blev taget i regi af eurotopmødet, der blev afholdt i udvidet format. Der var enighed om, at nu skal vi have genopretningsmidlerne ud at arbejde. Mange steder går det bedre for europæisk økonomi, end vi overhovedet havde turdet håbe på. Men vi har behov for at få sat vækstraterne op, og det var i virkeligheden det, som diskussionen handlede om.

Kim Valentin: Statsministeren siger, at det går bedre end forventet med økonomien i Europa. Vil det sige, at det snarere end *meget* skidt bare går skidt? Kan vi få en mere kvalitativ udtalelse?

Statsministeren: Lige nu går det helt utroligt godt for dansk økonomi – *rigtig* godt. Det er langt bedre, end vi overhovedet havde turdet håbe på. En række andre europæiske lande har samme oplevelse. Jeg er ikke i stand til at opliste nøgletallene, men den generelle vurdering er, at EU i det hele taget er kommet bedre igennem krisen, end vi havde turdet håbe på. Men jeg skal ikke undlade at understrege, at vi i Danmark ligger ret godt sammenlignet med de europæiske nøgletal. For yderligere vil jeg opfordre til, at man selv undersøger det.

Kim Valentin: Ja, vi kan selv undersøge sagen og danne os et overblik, men statsministeren har jo et embedsværk til sin rådighed, og jeg bad blot om statsministerens mening om, hvordan det står til i Europa. Jeg går ud fra, at man har drøftet det på mødet i Det Europæiske Råd.

Statsministeren: Der er mere kul på kedlen i Europa, end vi havde turdet håbe på i de mørke uger og måneder, hvor vi frygtede for at havne i en dyb og længerevarende recession. Vi er ved at få styr på coronapasset. Deltavarianten driller, men der er ved at komme gang i turismen. Mange EU-lande er meget afhængige af deres turisme og har mistet værdifulde sæsoner. Det kommer til at betyde meget for beskæftigelsen hen over sommeren, hvis vi kan få det til at køre. Så når jeg siger, at det generelt går bedre, end vi havde turdet håbe på, er det et udtryk for dette. Der er mere optimisme at spore blandt mine europæiske kolleger, især med hensyn til økonomien. Nogle lande forventer endda mangel på arbejdskraft.

En opfølgning på statsministerens afrapportering fandt sted under punktet Eventuelt.

Punkt 2. Modtagelse af deputation fra Political Festival of Europe vedr. festival 2022

EUU alm. del (20) – bilag 602 (henvendelse af 9/6-21 fra Political Festival of Europe)

Political Festival of Europe
Formand Stine Bosse
Landssekretær Casper Hedegaard

Stine Bosse: Det er en stor glæde for os at være her i dag. Vores formål er slet og ret at prøve at udbrede den demokratiske samtale, som vi kender den i dag – især fra folkemøder – til at blive en europæisk samtale. Idéen er at samle på tværs, og vi så gerne, at den spredte sig til andre byer i Europa. Vi forsøger så at sige at dokumentere festivalen så godt, at den kan tages ned fra hylden.

Vores værdier er klare. Vi tror på demokrati, retsstat, diversitet og menneskerettigheder. Alle de, som er med til at tilrettelægge festivalen, tror på artikel 2 i EU-traktaten, og selv om man ikke går ind for artikel 2, bliver man selvfølgelig stadig inviteret til festivalen – man kan bare ikke være med i udformningen af den. Vi sikrer i videst mulig udstrækning, at det sker med politisk uafhængighed, når vi forsøger at gå i dialog med borgere og organisationer – dette selvfølgelig med undtagelse af værdierne i artikel 2, som nogle måske kunne opfatte som politiske. Vi vil samle og skabe folkelighed og inspirere til at den demokratiske samtale spreder sig – også på tværs af landegrænser.

Vi har en målsætning om, at halvdelen af de danske medlemmer af Europa-Parlamentet skal deltage i festivalen. Det er en beskeden ambition, og vi forventer, at den er så godt som hjemme. Men vi så også gerne, at 15-25 pct. af de udenlandske medlemmer af Europa-Parlamentet deltog, og derfor har vi taget kontakt til formændene for de politiske grupper.

Til festivalen vil der være 20 scener og 200-300 events og debatter. Vi håber på omtrent 10.000 deltagere, og hvis 2.000-3.000 af deltagerne kommer fra andre europæiske lande, har vi i vores optik gjort et rigtig godt stykke arbejde. Danmark er jo et dyrt lande at rejse til. Desuden håber vi på at få borgere fra andre europæiske lande ud over de 27 medlemslande med. Vi vil ikke ekskludere – vi vil inkludere.

Vi er naturligvis ude efter at få nogle penge. Vi er i dialog med sponsorer og andre, som har lyst til at være partnere. Vi taler også med folk, der vil stå for formidlingen. Vi er i kontakt med medier og har allerede en aftale med både TV 2 og DR, og vi er på vej til at få internationale medieaftaler. Vi håber på tilskud fra offentlige instanser og har allerede fået fra Mariager Kommune. Det er vi dybt taknemmelige for. Casper Hedegaard vil fortælle om dette bagefter. Men ud over det vil der på en festival jo også være omsætning og indtjening.

Vi så gerne, at toneangivende politikere, statsoverhoveder og kunstnere deltog. Der vil være et stort kunstnerisk element, der skal trække på hele Europas kulturarv. Vi nedsætter seks rådgivende organer – det kommer jeg tilbage til. Desuden vil vi gerne inkorporere de enkelte landes forskelligheder i udformningen af festivalen og målrette indholdet til de forskellige målgrupper. På sigt skal der også være digitale platforme, men ikke lige i 2022.

Vores programstrategi går ud på at gøre det komplicerede EU-stof meget enkelt. Programmerne bliver inddelt i temaer som teknologi, klima, handel, sundhed, grundlæggende rettigheder og udenrigspolitik, og herunder migration og forsvar. For blot nogle år siden ville man nok ikke have vurderet det som værende nødvendigt at have grundlæggende rettigheder på som et tema, men nu om dage er situationen desværre anderledes. Vi bliver nødt til at finde ud af, hvad vi mener med det, og derfor skal vi invitere til debat.

Vi håber, at mange borgere vil deltage. I har sikkert oplevet, hvor dødssygt det er, når borgerne ikke er med til folkemøderne herhjemme. Desuden prøver vi at komme i dialog med kommissærerne for at tiltrække så mange af dem som muligt. Vi har en ambition om at få Ursula von der Leyen og Mette Frederiksen til at åbne festivalen. Det ville være en stærk dameduo. Som I kan høre, er vi meget sikre på, at det er værd at stå på de institutioner og strukturer, vi har i EU, og vi bruger dem med fornøjelse.

Allerede nu har vi nogle samarbejdspartnere, og der triller hele tiden nye ind. I august og september har vi møder med store fonde og virksomheder, og der er nogle helt åbenbare interessenter blandt de store danske grønne virksomheder.

Da vi planlægger at afholde festivalen i Danmark, bliver det også en måde at fejre 50-året for dansk indmeldelse i EF, som vi ved, I har beskæftiget jer med. Vi ønsker økonomisk opbakning til udvikling og etablering, og det ville være fantastisk, hvis udvalget kunne se en mening i at støtte os. Det kunne f.eks. være med et logo. I ville naturligvis være selvskrevet ærespladser til festivalen, hvis I valgte at indgå i samarbejdet. Vi så gerne, at I inviterede jeres kolleger fra de andre europæiske parlamenter.

Endelig vil jeg sige, at dette vil adskille sig fra den EU-dag, som Europabevægelsen afholdt for nogle år siden. Det nåede aldrig bredt ud. Jeg prøvede at overbevise dem om, at et sådant tiltag skulle komme nedefra, fra borgerne. Og det viste sig at være tilfældet med Casper Hedegaard, som vil fortælle om, hvordan det begyndte.

Casper Hedegaard: De første tanker om et europæisk folkemøde opstod i 2019, inspireret af erfaringer fra folkemødet på Bornholm, som jeg har deltaget i i mange år. Når man er født europæer i lige så høj grad, som man er født dansker, går det på et tidspunkt op for en, at vi taler meget mere med hinanden i de enkelte lande i stedet for på tværs i Europa – på trods af vores skæbnefællesskab. Her opstod en idé om, at der kunne skabes et forum for resten af Europa, ligesom der har været for Danmark på Bornholm. På den måde kunne vi på tværs af landene tale i mere uformelle omgivelser.

Vi skitserede projektet og gik i dialog med Mariagerfjord Kommune, som i samarbejde med Region Nordjylland tildelte os 750.000 kr. til en forundersøgelse af, hvorvidt Mariager by havde den tilstrækkelige infrastruktur til et arrangement af den størrelse. Konklusion var positiv. Hele byrådet fra Dansk Folkeparti til Socialistisk Folkeparti var med på idéen. Det var en stor sejr, og kommunen har taget projektet til sig og glæder sig og er stolte over det. Forundersøgelse gled så over i, at der skulle etableres et sekretariat, og med opbakning fra kommunen og regionen blev sekretariatet placeret i det gamle rådhus i Mariager.

Alex Ahrendtsen: Det enestående ved folkemødet på Bornholm er, at det er åbent for alt og alle. Jeres projekt lyder snarere som en fætter-kusine-fest for unionstilhængere. Jeg vil derfor gerne spørge, hvor mange EU-modstandere I har blandt arrangørerne, i bestyrelsen og i de rådgivende organer, som I har tilknyttet? Eller er det kun for glødende EU-tilhængere? Det er jo ret afgørende for os, hvis der eventuelt skulle kunne gives nogle penge.

Kim Valentin: Jeg må så være en af de glødende EU-tilhængere, men heldigvis er vi jo mange i Danmark. Det er et supergodt initiativ, I har taget her. EU har jo givet meget velstand i Danmark over de sidste 50 år. Jeg glæder mig rigtig meget til at deltage i Mariager, og jeg håber at kunne bidrage med hjælp på den ene eller anden måde.

Stine Bosse: Til Alex Ahrendtsen: Det er en helt åben invitation. Alle er hjertens velkomne til at være med til at diskutere, selv hvis man er glødende EU-modstander, og selv hvis man kommer fra et tredjeland. Men alle tiltællerne går ind for artikel 2 i EU-traktaten – dvs. retsstat, menneskerettigheder og demokrati – mere kompliceret er det ikke.

Tusind tak til Kim Valentin. Det lyder rigtig godt, at du vil bakke det op. Det sætter vi stor pris på.

Den fungerende formand: Det var meningen, at vi skulle runde af nu og ikke indlede en debat.

Alex Ahrendtsen: Jeg indleder skam ikke nogen debatter. Det var bare et spørgsmål om, hvorvidt der var EU-modstandere blandt arrangørerne, og det var meget kort.

Stine Bosse: Vi er ikke tankelæsere og interviewer ikke om medarbejderes sindelag. Vi har dog ikke ligefrem opsøgt og engageret folk fra Folkebevægelsen mod EU i bestyrelsen. Den består af lokale politikere og lokale bankdirektører, et medlem af Europa-Parlamentet for De Grønne. Vi er bevidst gået uden om at have medlemmer af Folketinget i bestyrelsen.

Den fungerende formand: Tusind tak, fordi I kom. Vi vil samle sammen og komme med et oplæg fra formanden til debat i udvalget med henblik på, hvilken rolle vi skal spille. Der ligger også en form for ansøgning fra jeres side.

Mødet sluttede kl. 14.37.